

nekonajícím gážistům zálohou měsíční existenční příspěvek a ustanoveno, že výplata jeho děje se ve formě zálohy na odbytné a že úhrnná výše vyplacených záloh nesmí přesahovati výši odbytného, jež bude svého času přiznáno.

Za tohoto stavu odůvodněn jest úsudek jednak, že platy, které gážistům k převzetí se přihlásivším do rozhodnutí o přihlášce byly vypláceny, nebyly automatickým vyplácením požitků dle předpisu pro rak. armádu platných, které přirozeně takový poměr neznaly, nýbrž že požitky ty čsl. správa vojenská nově zavedla pro neexistující dosud kategorii vojenských gážistů čekajících na převzetí, jednak, že nebylo ohledně existenčních příspěvků resp. čistých gází před 1. zářím 1920 vyplacených ustanovení v ten rozum, že výplata jich děje se zálohou, a že platy st-li byly konány a on je přijímal jako platy, o kterých nebylo příjemci ani předem oznámeno, ani jinak známo, že se konají zálohou, která po případě bude započtena nebo kterou příjemce bude povinen vrátiti.

Při takových platech nelze později poukazovati k tomu, že konány byly zálohou, a že příjemce na ně nároku neměl — nýbrž mohl je příjemce, o jehož převzetí jako gážisty do čsl. vojska mělo teprve býti rozhodnuto, a který do té doby čsl. vojenskou správou byl dán na dovolenou, pokládati za plat jemu náležející.

Nss nemusel se proto zabývati otázkou, zda st-l měl právní nárok na výplatu gáže a zdá byl v služebním poměru k čsl. vojsku, nýbrž musel poukázati k tomu, že čsl. vojenská správa neměla platy, na které nebylo dle jejího názoru právního nároku, konati a že konala-li je snad z důvodu slušnosti nebo z ohledu sociálních, nemůže žádati, aby byly vráceny.

Z úvah těchto bylo nař. rozhodnutí dle § 7 zák. o ss jako zákonu odporující zrušeno

Č. 4203.

O b e c n í ú ř e d n í c i . — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í (S l o v e n s k o) : M i n i s t r s p l n o u m o c í p r o s p r á v u S l o v e n s k a n e n í p ř í s l u š n ý r o z h o d o v a t i o o d v o l á n í z ř í z e n c e m ě s t s k é f i n a n č n í s t r á ŝ e v B r a t i s l a v ě p r o t i v ý r o k u s t a r o s t y m ě s t a B r a t i s l a v y , k t e r ý m z ř í z e n e c t e n b y l p r o p u š t ě n z e s l u ŝ b y .

(Nález ze dne 6. prosince 1924 č. 21.400.)

V ě c) František R. v Bratislavě (adv. Dr. A. Engl z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o nárok na pensi.

V ý r o k : N a ř . r o z h o d n u t í z r u š u j e s e p r o n e z á k o n n o s t .

D ů v o d y : S t - l b y l d e k r e t e m s t a r o s t y m ě s t a B r a t i s l a v y p r o p u š t ě n z e s l u ŝ b y m ě s t . f i n . s t r á ŝ e a z á r o v e ň m u o d ň a t n á r o k n a p e n s i j n í p o ŝ i t k y , j e ŝ t o u ŝ i l v p ř í t o m n o s t i n ě k o l i k a m ě s t . z ř í z e n c ů n a s t r á ŝ n i c i u r á ŝ l i v ě h o v ý r o k u p r o t i p r e s i d e n t o v i r e p u b l i k y , j e n ŝ n e u d ě l i l s v o l e n í k t r e s t n í m u s t í h á n í s t - l e . N a ř . r o z h o d n u t í m b y l o u s n e s e n í s t a r o s t o v o p o t v r z e n o .

Nss o stížnosti uvážil toto:

Stížnost brojí proti výroku nař. potud, že st-li byl při propuštění ze služby zároveň odňat nárok na pensi, aniž bylo proti němu zahájeno disc. řízení ve smyslu platného pensijního statutu.

Předem bylo soudu ex officio zkoumati, zda ministr pro Slov. byl příslušným, aby v této věci rozhodoval o stížnosti jako nadřízená instance. Výrok starosty města Bratislavy z 22. listopadu 1922 obsahoval právní poučení, že proti němu přísluší stížnost, kterou jest podati během 8 dnů k županovi v Bratislavě. Stížnost dle tohoto poučení podaná byla však vyřízena ministrem, aniž ze spisů lze seznati, z jakého důvodu župan stížnost ministrovi k rozhodnutí předložil, aniž sám se jí zabýval.

Dle § 69 pensijního statutu města Bratislavy z r. 1915 rozhodoval o záležitostech pensijních municipální výbor s konečnou platností; to vychází z ustanovení § 45 zák. čl. XXVI z roku 1896 o uherském ss, dle něhož lze podati stížnost k uh. ss z usnesení munic. výboru, jimiž tento rozhoduje v záležitostech požitků, zaopatření nebo podělení (pense, odbytného, vdovských, vychovacích a pohřebních přídavků) municipálních úředníků jako i jiných zřízců a jejich příslušníků, pokud jde o nárok na tyto požitky aneb o výši jejich.

Totéž platí vzhledem k § 27 téhož zák. čl. i o pensijních záležitostech obecních (obvodních) notářů a jiných zaměstnanců obcí a měst se zřízeným magistrátem.

Z toho plyne tudíž, že z rozhodnutí munic. výboru o pensijních požitcích zaměstnanců měst munic. i měst se zřízeným magistrátem nebylo podle právního stavu platného před 28. říjnem 1918 vůbec přípustným odvolání k vyššímu úřadu správnímu; munic. výbor rozhodoval v těchto věcech jako úřad správní poslední.

Tento právní stav plativší před 28. říjnem 1918 dozal sice po tomto dni změny potud, že na místo municipálního výboru nastoupil na základě § 1 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. administrativní výbor a na místo uh. ss-u nss zřízený pro území celého státu čsl. Naproti tomu nenastala však změna v pořadu stolic správních, ježto ani zákon o zřízení nss-u, ani zák. o ss jím recipovaný neupravují vůbec pořad stolic správních.

VI. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb. přeměněna byla Bratislava v město s regulovaným magistrátem, a tím přešlo rozhodování o záležitostech pensijních v první instanci s měšťaností na obecní zastupitelství, odvolání pak šlo na adm. výbor, který rozhodoval s konečnou platností.

VI. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb. bylo na Slovensku zavedeno župní zřízení dle zák. č. 126/1920 a tím nastoupil dle § 6 tohoto zákona na místo adm. výboru župní úřad, který nyní rozhoduje v poslední instanci.

Ministr s plnou mocí nebyl tedy v daném případě vůbec kompetentní rozhodovati o výroku měšťanosty, nař. rozhodnutí jest tudíž nezákonné.

Č. 4204.

Sociální péče: K výkladu pojmu »nezaměstnanost«.

(Nález ze dne 6. prosince 1924 č. 21.631).

V ě c: Továrna na papír, úč. spol. v Bratislavě (adv. Dr. K. Paštika z Prahy) proti ministerstvu sociální péče stran podpory nezaměstnaných dle zák. ze dne 12. srpna 1921 č. 322 Sb.